

Η απειλή της διολίσθησης προς το χάος

06/Νοε/2018 00:01

Του Δημήτρη Παπακωνσταντίνου

Όπως αναμενόταν οι τόνοι της πολιτικής αντιπαράθεσης ανεβαίνουν. Και ακόμα, από ό,τι εκτιμάται, δεν έχουμε δει τίποτα...

Ηατζέντα με την οποία η κυβέρνηση θα πορευτεί στους επόμενους έξι έως δέκα μήνες μέχρι τις εκλογές, επιδιώκοντας μέσω της πόλωσης που αυτή επιφέρει να αντιστρέψει το εις βάρος της κλίμα, έχει επιλεγεί. Από εδώ και πέρα θα πάμε με σκάνδαλα, καταγγελίες, ανακρίσεις, έρευνες, δικαστήρια. Και δεν αναφέρομαι στην περίπτωση Γιάννου μια και αυτή βρισκόταν ούτως ή άλλως σε εξέλιξη, αν και μάλλον... βόλεψε το timing της ωρίμανσής της.

Οχώρος της Υγείας όπως άλλωστε έχει διαφανεί και από την υπόθεση Novartis θα είναι ένα από τα κυριότερα θέατρα του πολιτικού πολέμου. ΚΕΕΛΠΝΟ, Ερρίκος Ντυνάν και ποιος ξέρει τι άλλο ακόμα. Δεδομένου ότι όπως δείχνουν και τα τροχιοδεικτικά πυρά στοχεύονται ταυτόχρονα κορυφαία στελέχη και της Νέας Δημοκρατίας αλλά και εκείνα του ΚΙΝΑΛ που θεωρείται από την κυβέρνηση ότι βλέπουν με καλό μάτι τη συγκυβέρνηση με τη ΝΔ.

Οστρατηγικός στόχος είναι διπλός. Αφενός να παίξουν και πάλι με το θυμικό της κοινωνίας με ένα *deja vu* ευθυνών, διαπλοκής, διαφθοράς κλπ. Με ατζέντα δηλαδή που θα επιχειρεί να στρέψει το επίκεντρο από τις συνέπειες του Συριζανέλ Μνημονίου στο υποτιθέμενο ηθικό πλεονέκτημα. Ο δεύτερος στόχος είναι να χτυπηθεί η όποια γέφυρα υπάρχει μεταξύ των δύο πλευρών του κέντρου που θεωρητικά θα μπορούσαν να συμπλεύσουν μετεκλογικά. Γι' αυτό και η κλιμάκωση -που θα φουντώσει- στην επιχειρούμενη εμπλοκή Σημίτη στην επαναφορά της συζήτησης γύρω από σκάνδαλα της περιόδου της διακυβέρνησής του. Όπως η περίπτωση Γιάννου... Καθώς ο πρώην πρωθυπουργός θεωρείται βασικός υποστηρικτής μετεκλογικής συμμαχίας στελεχών του ΠΑΣΟΚ με τη ΝΔ.

Βεβαίωςσε όλο αυτό το κλίμα, η πόλωση που ήδη έχει κάνει την εμφάνιση της και προφανώς θα κορυφωθεί στα όρια του διχασμού, αποτελεί μία μεγάλη απειλή όχι μόνο για το σήμερα αλλά και για το αύριο της χώρας. Μίας χώρας που δεν έχει στηθεί στα πόδια της, που δεν έχει παρουσιάσει καμία ουσιαστική εξέλιξη που να στηρίζει και να ενισχύει την ανάπτυξή της, μία χώρα με μειούμενη πρωτογενή παραγωγή, μία χώρα χωρίς τραπεζικό σύστημα κατ' ουσίαν, μία χώρα αποκλεισμένη από τις αγορές, μία χώρα απωθητική για σοβαρούς επενδυτές, μία χώρα που δεν έχει αντιληφθεί

πόσο πραγματικά κινδυνεύει να διολισθήσει εκ νέου προς την κρίση...

Καιδυστυχώς για μήνες το μόνο που θα ακούμε θα είναι σκάνδαλα. Όχι επενδύσεις, όχι ανάπτυξη, όχι προφανώς και παραγωγή πολιτικής. Με διολίσθηση προς ένα απειλητικό χάος σε διάφορα επίπεδα. Πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό. Οι κυβερνώντες δεν δείχνουν να ενοχλούνται. Ίσως και να το επιδιώκουν. Οπότε το βάρος της προετοιμασίας για την αποτροπή αυτής της κατάστασης περνά στην άλλη πλευρά. Με σχέδιο άμεσης ανάγκης. Τι 100 ημέρες... Δεν θα υπάρχει ούτε μία περιθώριο...

dimitris.papakonstantinou@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)